

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1139

12.01.2025 (136)

Pahan neron koulutus

Gerhard Lauck

Osa 5

Suuret miehet ja naiset

Vuosien varrella olen tavannut monia hienoja miehiä ja naisia. Joitakin kuuluisia. Joitakin ei kuuluisia. Tässä on vain muutamia heistä.

Eversti Hans-Ulrich Rudel

Hans-Ulrich Rudel oli Wehrmachtin korkeimmin palkittu sotilas. Adolf Hitler loi erityisen mitalin juuri häntä varten! Hän lensi 2500 taistelulentoa ja tuhosi henkilökohtaisesti 500-600 panssarivaunua ja upotti jopa taistelulaivan ja risteilijän!

Oli kunnia saada kutsu hänen kotiinsa Kufsteiniin!

Luonnollisesti hänen mitalinsa olivat ylpeänä esillä seinällä olevassa vitriinissä. Katselin niitä, kun hänen pieni poikansa istui olkapäälläni. Tämä nuori Tarzan-fani onnistui varastamaan kynäni ja piilottamaan sen hamsterihäkkiinsä. Hänen kaunis nuori äitinsä löysi sen ja palautti sen minulle hymyillen.

Kun Rudel ja minä kävelimme vuoristopolulla, hän kysyi, pelkäänkö korkeita paikkoja. En tiennyt, mitä hän tarkoitti, ennen kuin katsoin tarkemmin pensaiden läpi. Olimme vain muutaman metrin päässä jyrkänteestä!

Takaisin hänen kotonaan hän, hänen vaimonsa, anoppinsa ja minä joimme yhdessä teetä.

Rudel kommentoi, että joskus hän toivoi, että hänellä olisi vinosilmät, koska

japanilaiset kohtelevat veteraanejaan paremmin kuin saksalaiset.

Hän valitteli myös, että jos Saksa olisi ollut häikäilemättömämpi, se olisi voittanut sodan. (Tämä teema tuli myöhemmin uudelleen esiin Chris Wallacen hauska haastattelussa.)

Myöhemmin hänen vaimonsa vei minut rautatieasemalle.

Kun Rudel kuoli useita vuosia myöhemmin, Saksan hallitus kielsi sotilaita osallistumasta hänen hautajaisiinsa. Kolme rohkeaa Luftwaffen lentäjää uhmasi määräystä. He lensivät Rudelin haudan yli ja kallistivat siipensä. Tämä johti heidän erottamiseensa.

Tällainen sotasankarin halveksunta pelkästään poliittisin perustein on tyypillistä miehityshallinnolle. Pettureilla ei ole minkäänlaista kunniantuntoa.

Helmut Sündermann

Helmut Sündermann oli toiminut kolmannen valtakunnan lehdistöpäällikön sijaisena. Hän oli kutsunut minut käymään luonaan, mutta kuoli muutama päivä ennen kuin pääsin sinne. Mainitsen hänet kuitenkin tässä. Olin vielä teini-ikäinen, kun kaikki tämä tapahtui. En tiedä, näkikö hän minussa potentiaalia vai yrittikö hän vain innostaa hyvää tarkoittavaa nuorta. (Sama pätee myös muihin minulle kirjoittaneisiin Kolmannen valtakunnan merkkihenkilöihin.) Oli miten oli, hän todellakin inspiroi minua. Tämä edisti päättäväisyyttäni. Olen hänelle tämän maininnan velkaa!

Michel

Michel oli ollut vapaaehtoisena Ranskan Waffen-SS:ssä. Kun tapasin hänet ensimmäistä kertaa kasvotusten, hän tarttui olkapäihini ja suuteli minua molemmille poskille. Hieman hämmentyneenä hymyilin ja huomaustin: *Hyvä, että tiedän sinun olevan ranskalainen. Muuten olisin lyönyt sinua tuosta!*

Nuorena miehenä hän oli repaleinen. Toisaalta hän halusi auttaa saksalaisia taistelemaan kommunismia vastaan. Toisaalta hän ei halunnut pettää maataan.

Waffen-SS:n värvääjä vakuutti hänelle, että hän saisi taistella vain neuvostoliittolaisia vastaan. Ei maanmiehiään vastaan. Häntä ei pyydetä pettämään ystäviä tai sukulaisia Ranskan vastarintaliikkeessä. (Ranskan vastarintaliike, joka itse oli suurelta osin kommunistinen, ei ollut yhtä ritarillinen. Yli 200 000 ranskalaista "kollaboranttia" murhattiin sodan jälkeen!).

Hän liittyi Ranskan Waffen-SS:ään. Hänen omakohtainen kertomuksensa Berli-

inin taistelusta julkaistiin yhdessä varhaisista sanomalehtipainoksistamme.

Sodan jälkeen hän liittyi Ranskan muukalaislegioonaan. Hänen valokuviinsa sisältyi yksi, jossa hänen kaunis ensimmäinen vaimonsa seisoa aavikolla jeepin vieressä konepistooli kädessään.

Kun de Gaulle myi Ranskan Algerian, hän liittyi OAS:ään. Myöhemmin hän päätyi maanpakoon Müncheniin toisen vaimonsa, nuoren saksalaisnaisen kanssa. Tapasin hänet siellä.

Kun hänen kissansa oli varastanut sukkaparin matkalaukustani, sain koodinimen "sukkamyymä". Hän myös piirsi paperille salaperäisen symbolijoukon ja antoi sen minulle ilman selitystä. Hän ei selventänyt, oliko kyseessä henkilökohtainen koodi vai liittyikö se johonkin merkittävämpään...

Erään vierailun aikana puhelin soi. Hän vastasi siihen ja kävi lyhyen keskustelun. Sen jälkeen hän kääntyi puoleeni ja sanoi: *Se oli poliisin päämaja. Poliisi on tulossa. Meillä on aikaa juoda viinimme loppuun, mutta sitten meidän on lähdettävä.*

Lähdimme hänen asunnoltaan, kävelimme korttelia pitkin majataloon, tilasimme viiniä ja jatkoimme keskustelua kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Tämän majatalon omisti italialainen fasisti, joka oli naimisissa saksalaisen naisen kanssa. Olimme siis ystävien kesken.

Täällä sattui huvittava tapaus. Ranskalainen ystäväni oli juonut vielä enemmän kuin minä. Hänestä oli tullut hieman "äänekäs". Vieressämme istunut nuori saksalainen liittyi viattomasti keskusteluun. Hän oli järkyttynyt joistakin ranskalaisen lausunnoista.

Joka kerta, kun sain hänet vihdoon puoliksi vakuuttuneeksi siitä, ettemme ole niin hirviömäisiä kuin tiedotusvälineet antavat meistä kuvan, ranskalainen pamautti jotain sellaista kuin: *Heidät kaikki pitäisi tappaa!*

Sitten minun olisi aloitettava kaikki alusta!

Karl-Ferdinand Schwarz

Karl oli vanha SA-mies. Tulimme heti toimeen. Ikä- ja taustaero ei merkinnyt mitään. Oli kuin olisimme tunteneet toisemme koko ikämme.

Kun kommunistit tappoivat hänen ystävänsä, hän toimi yksin ilman SA:n johdon lupaa. Vanhana sapperina hän osasi käsitellä räjähteitä. Lopputuloksena oli yksi lievästi vaurioitunut kommunistien päämajan rakennus.

Toisella kerralla hänen äitinsä piilotti pistoolin hedelmäastiaan. Poliisi tutki asuntoa tuloksetta.

Tapasin muita Karlin kaltaisia. Mainitsen hänet sekä omien ansioidensa vuoksi

että heidän kaikkien edustajana.

Friedhelm Busse

Friedhelm oli myös Euroopan kommunismin vastaisen ristiretken veteraani. Kuollessaan hän halusi tulla haudatuksi sen lipun kanssa, jonka alla hän oli palvellut maataan.

Valitettavasti tämä kiellettiin tässä "vapaassa demokratiassa".

Nuori toveri työnsi haudan sisään taitetun lipun. Poliisi huomasi hänet. Tämän seurauksena hauta kaivettiin ylös ja nuori toveri pidätettiin!

Kunnialliset miehet kunnioittavat kaatunutta vihollista! Kunniaton pseudodemokratia häpäisee heidän hautansa!

Einst kommt der Tag der Rache!

Armin

Armin taisteli Wehrmachtissa sekä ihmissusien vastarinnassa virallisen antautumisen jälkeen. Hän osallistui Braunschweigin kapinaan. Hänen epäsovinnainen varainhankintansa johti hänet vankilaan ja maksoi hänelle ensimmäisen perheen.

Hän oli ehdottomasti kova jätkä!

Hän oli yksi ensimmäisistä maanalaisista johtajistamme. Seuraavien vuosien aikana hän menestyi erittäin hyvin. Eräässä vaiheessa hallituksen virallinen lyhytaaltoradiolähetys kuulosti niin epätoivoiselta, että jotkut kuuntelijat luulivat vastarintaliikkeen olevan valtaamassa suurkaupunkia!

Seuraava vangitseminen maksoi hänelle toisen perheen.

Otto Riehs

Otto oli yksi harvoista värvätyistä miehistä, joille myönnettiin Ritariristi Rautaristiin. Yksin ja haavoittuneena panssarintorjuntatykin miehistönä hän torjui yksin 17 venäläisen panssarivaunun hyökkäyksen! (Hän antoi minulle kopion *Der Landser* -lehdestä, jossa kuvailtiin tätä toimintaa).

Sodan jälkeen hän osallistui aktiivisesti vastarintaliikkeeseen. Hän ajoi taksia ja hänellä oli lemmikkinä boa constrictor.

Gretchen

Gretchen oli vanha bundin tyttö, josta tuli pitkäaikainen salaisuuteni. Hänestä kerrotaan muualla tässä kirjassa.

Michael Kühnen

Michael Kühnen aloitti undergroundissa 1977-luvulla Arminin alaisuudessa. Myöhemmin hänestä tuli liikkeen "laillisen haaran" merkittävin hahmo. Teimme tiivistä yhteistyötä. Jossain vaiheessa tarjosin jopa "laillisen" aikakauslehden painamista hänen lailliselle haaralleen, mutta hän arveli, että hallinto kieltäisi sen joka tapauksessa millä tahansa verukkeella.

Ensimmäisen neljän vuoden vankeusrangaistuksen jälkeen hän palasi taisteluun. Toisen neljän vuoden vankeusrangaistuksen jälkeen hän teki samoin. Tällainen omistautuminen herättää kunnioitusta!

Hän kuoli nuorena vuosikymmenen aktivismin jälkeen. Hän oli viettänyt puolet aikuisuudestaan vankilassa väkivallattoman poliittisen toiminnan vuoksi. Niin sanotussa "vapaassa demokratiassa". Hallitus kutsuu tätä sortoa "demokratian suojelemiseksi". Suoraselkäisesti!

Rehelliset ihmiset kutsuvat sitä vakaumuksesta riippumatta (!) joksikin muuksi.

"Toveri X"

"Toveri X" on hyvin vaikeassa tilanteessa. Siksi en voi mainita häntä nimeltä. Riittää, kun sanon, että hän on enemmän kuin mainitsemisen arvoinen!

Amerikan liittolaiset

Eräät samanhenkiset voittoa tavoittelemattomat järjestöt auttoivat meitä paljon.

Yksi niistä erottui erityisesti alkuvaiheessa. Se ei koskaan asettanut mitään ehtoja tai vaatinut mitään vastapalvelusta. Olin löytänyt tämän ryhmän puhelinluettelosta tappaessani aikaa lentokentällä. Kun kävin siellä ja tarkkailin sen toimintaa omakohtaisesti, olin hyvin vaikuttunut näkemästäni. Mutta sen julkaiseminen ja "julkinen kuva" oman naapuruston ulkopuolella kaipasi vielä paljon hellää huolenpitoa.

Vierailut heidän päämajaansa olivat aina mielenkiintoisia. Eräänä yönä Molo-

tovin cocktail lensi ikkunan läpi ja räjähti huoneessa, joka sijaitsi vieressäni. Olin niin väsynyt, että annoin jonkin muun sammuttaa sen. Tätä rutiinitapahtumaa ei kuitenkaan edes mainittu seuraavana iltana viikkopalaverissa. Kun kysyin miksi, puhuja sanoi: *Minä unohdin*.

Vierailin tällä alueella monta kertaa 1970-luvulla. Itse asiassa asuin siellä myöhemmin itsekin useita vuosia. Näin omin silmin tämän avoimesti kansallissosialistisen järjestön valtavan paikallisen tuen.

Menestykseen vaikutti kaksi keskeistä tekijää. Ensinnäkin oikea ympäristö. Kyseessä oli valkoihoinen työväenluokan etninen naapurusto, jota uhkasi "integraatio" ja sen väistämättä mukanaan tuoma rikosaalto. Toiseksi paikalliset White Power -aktivistit toteuttivat järjestelmällistä ja pitkäaikaista kampanjaa. Tämä ei ollut yksittäinen, isku ja juoksu -strategia, jota Rockwell kutsui "ensimmäiseksi vaiheeksi".

Tämän alun perin tiukasti paikallisen organisaation tehokkuus osoitettiin dramaattisesti seuraavalla seikalla: kun Chicagon pormestari Daley Senior, demokraattisen puolueen "kuningas", meni julkiseen televisioon ja lupasi sulkea puolueen päämajan, hänen omat demokraattisen puolueen piiripäällikönsä kertoivat hänelle, että tämä maksaisi hänelle liian monta ääntä Chicagon lounaispuolella. Daley perääntyi!

Asetan tämän saavutuksen samalle viivalle David Duken kampanjoiden kanssa, joilla hän pyrki osavaltion lainsäätäjäksi ja kuvernööriksi. Duke voitti ensimmäisen ja hävisi niukasti toisen, mutta voitti kuitenkin VALKOISTEN äänten enemmistön osavaltiossa!

Kun kaupunki esti heidän erittäin tehokkaat lähiökokouksensa, he uhkasivat marssia voimakkaasti juutalaisvaltaisella alueella. Tiedotusvälineet uutisoivat asiasta laajasti. Korostimme jokaisessa haastattelussa, että tämä oli vain taktikka, jolla painostimme kaupunkia palauttamaan oikeutemme järjestää mielenosoituksia valkoisten asuinalueilla. Mutta lehdistö jätti tämän lähes aina huomiotta. Sen sijaan se kuvattiin alkeellisena provokaationa.

ACLU:n ansiosta kaupunki perääntyi. Tapahtui kaksi suurta voittokokousta. Osallistuimme molempiin virkapukuisena myrskysotilaana.

Ensimmäinen kokoontuminen oli keskustassa. Sekä poliisin läsnäolo että ensimmäiseen vihamielinen väkijoukko olivat valtavia.

Toinen kokoontuminen oli omassa naapurustossamme. Poliisi arvioi väkijoukon määräksi 5 000. Tämä väkijoukko oli täysin puoluemyönteinen! Sadat pukeutuivat White Power -paitoihin, joissa oli hakaristi.

Lukuisat toimittajat näyttivät aivan kauhuissaan! Jossain vaiheessa väkijoukko alkoi kääntyä "valkoisten vastaista uutismediaa" vastaan. Yhden miehistämme oli puututtava asiaan ja pelastettava heidät.

Nämä tapahtumat saivat minut vakuuttuneeksi siitä, että hakaristi on todellakin toteuttamiskelpoinen vaihtoehto, jos ihmiset yhdistävät sen AINOAAN liikkeeseen, joka on valmis puolustamaan heitä. Silloin se oli: *Hakaristi = valkoinen valta. Pidä naapurustosi valkoisena ja turvallisena!*

Tänään kysymys kuuluu: *Haluatteko, että lapsenne elävät kolmannen maailman helvetinkolossa? Jos ette, teidän on kohdattava rotukysymys. Ja TAISTELKAA TAKAISIN!*

Tämä paikallinen yritys oli auttanut minua paljon. Nyt halusin auttaa sitä.

Kaikille itsenäisille paikallisryhmille oli selvää, että tarvittiin uusi kansallinen järjestö. Mutta koska kukin oli kerran kärsinyt, se ei halunnut alistaa itseään uudelle kansalliselle "diktaattorille".

Analysoin tilanteen, laadin perusteellisen analyysin ja ehdotin suunnitelmaa tämän konsolidoinnin toteuttamiseksi. Tämä suunnitelma hyväksyttiin. Se onnistui. Huippusaavutus tapahtui keskellä ennustamaani aikataulua.

Lisäksi minusta tuli sen julkaisu- ja hallinto-osaston johtaja. Se oli selkeä voitto kaikille osapuolille. Tehokkuuden lisääntyminen merkitsi vähemmän työtä ja samalla enemmän tuloja. Minusta tuli käytännössä tämän nykyisin valtakunnallisen organisaation kolmas komentaja. Jäin myös NSDAP/AO:n johtajaksi.

Lisäksi tämä laajensi leluliiketoimintamme markkinoita.

Käytin tätä termiä puoliksi vitsillä tuotteista, jotka on tarkoitettu *varainkeruuseen eikä niillä ole luontaista arvoa*. Hieno termi on "merchandising".

* * * * *

Tein 1970-luvulla useita matkoja Eurooppaan. Työn ja huvin vuoksi. Luonnollisesti tein paljon sellaista, mitä nykyään kutsutaan verkostoitumiseksi."Ennen pitkää olin jopa mukana salaisessa toiminnassa.

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!